

Семинар „Рецепция на античността в модерната българска поезия”

АНКЕТА

(въпроси към български поети, третиращи антични мотиви)

Николай Бойков

В какви моменти се обръщате към античната тематика и има ли конкретни поводи за този творчески интерес?

Нямам точно определени конкретни моменти и поводи. Чета безразборно и хаотично. Следвайки случайни срещи, новоизлезли книги или открити в кашоните за стари книги.

Кои са античните теми и/или образи, които ви привличат и с какво?

Когато чета, не мисля в теми и образи. И когато чета антични книги, ги чета като тук и сега случващи се книги, актуални за мен в момента.

Имате ли определена целева група, към която адресирате творбите си, и как се вписва в подобно адресиране античната тематика?

Не, нямам.

Очаквате ли, че читатели, които нямат знания за античността, биха разбрали творбите, в които тя присъства, и как виждате отговора на съвременния читател на античната сюжетика?

Смятам, че една творба би трябвало да проработва и без знанието за античната сюжетика, за споровете в литературната теория, за скритите и нескрити цитати и позовавания.

Вашата творческа работна практика включва ли запознаване с антични ресурси?

Не разбирам въпроса.

Ако да, то какви са пътищата, по които достигате до античните първообрази (текстове на оригиналните езици, преводи, коментари, чуждо творчество, рецепиращо античната тематика, критическа класическа и/или литературна рецепция, изкуства)?

Чета преводи, коментари на текстове, критически текстове, есета, справочници, речници и др.

Как се отнасяте към творчеството на чуждестранни или български поети, които по някакъв начин преработват античните текстове? Някой от тях оказал ли е по-специално влияние върху вас?

Нямам специално отношение. Смятам, че истинското влияние е остава скрито и неояснено за самия повлиян.

Какви други теми (различни от античните) ви занимават като творец? Какво е мястото на античните мотиви в цялостния ви творчески поглед и възприемане на света, как се свързват античното и модерното, античното и българското или античното и личното?

Не смятам, че ме занимават теми. Когато пиша се опитват да правя цялости. Да съм инструментът, който най-чисто да изсвири в думи онова, което намира да бъде изказано-изречено.

Как вие лично възприемате античните текстове – като извор на творческо вдъхновение, като извор на универсални и непреходни ценности, които постоянно биват претворявани от традицията, като инструмент за една общочовешка (европейска) свързаност и съхранение на обща културна памет, като модели за разбиране на света, които са валидни и днес?

Като текст за четене като всички останали. Който вдъхновява и скучнее, актуализира се от днешното, свързва и разделя, разбира и криворазбира света и прочее.

